

ΕΤΟΣ 57ον

1 Φεβρουαρίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 5 (2905)

ΠΡΟΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ

Ὁ πανάγιος Θεός, μέσα στήν ἄπειρη σοφία του, γνωρίζει ἀπό πρὶν ποῦ θά κλίνει ἡ προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου. Δέν ἐμποδίζει ὅμως τόν ἄνθρωπο στήν ἐπιλογή τοῦ ἀγαθοῦ ἢ τοῦ κακοῦ. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λείει ὅτι ὁ Θεός «δέν θέλει τήν πραγματοποίηση τῆς κακίας, ἀλλῆ καί δέν ἐκβιάζει στήν ἐφαρμογή τῆς ἀρετῆς». Γιά ὅσους ὁ Θεός ξέρει ὅτι θά ἐπιλέξουν τό ἀγαθό, τοὺς προορίζει καί τοὺς ἐνισχύει στήν πραγματοποίησή του. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος αὐτό ἐννοεῖ στό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, γράφοντας ὅτι «ἐκείνους πού ἤξερε ἀπό πρὶν αὐτοῦ καί προορίσε νά γίνουν δικοί του» (Ρωμ. 8,29).

Παράδειγμα ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος πού ἀπό διώκτης τῶν χριστιανῶν ἔγινε φλογερός κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου. Προεῖδε ὁ Θεός τή μεταστροφή του, γι' αὐτό καί τοῦ ἔδωσε τήν εὐκαιρία νά ἀλλοιάξει στήν κατάλληλη στιγμή τῆς ζωῆς του. Μποροῦσε καί νά μὴ δεχθεῖ τήν κλήση, ὅμως ὁ Παῦλος ἀποδέχθηκε τήν κλήση καί ἔγινε ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν.

Ἀκόμη καί στή περίπτωση τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτη, ὁ Χριστός ἄν καί ἤξερε ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θά τόν προδώσει, δέν τόν ἐμπόδισε νά γίνει μαθητής του καί νά συμμετάσχει καί στόν Μυστικό Δεῖπνο. Ἐκεῖνος ὅμως δέν τίμησε τήν κλήση τοῦ Διδασκάλου του, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καί διέπραξε τήν ἐπαίσχυντη προδοσία.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ὡς προϋπόθεση τῆς κλήσεως

«Σέ ἐκείνους πού ἀγαποῦν τόν Θεό», λείει ὁ Ἀπόστολος, «ὁ Θεός κάνει τά πάντα νά συντελοῦν στό καλό του» (Ρωμ. 8,28). Ὅσοι δηλαδή ἀνταποκρίνονται στήν ἀγάπη του καί τό ἔλεός του, ὁ Θεός ἔχει καί τήν πρόθεση, ἀλλῆ καί τή δύναμη νά τοὺς βοηθήσει, ἔστω κι ἂν συμβεῖ νά πέσουν στήν ἀμαρτία. «Δέν συνεργεῖ σέ ὄλους ἀλλῆ σέ ὅσους τόν ἀγαποῦν», σημειώνει καί ὁ ἅγιος Θεοδώροτος. «Ἀκόμη καί οἱ ἀμαρτίες πού κάνουμε συνεργοῦν ἐπ' ἀγαθῶ σ' ἐκεί-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. η´ 28-39)

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ

Ἀδελφοί, οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὗς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὗς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ οὗς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὗς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐκί καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαίων τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερεθεὶς, ὃς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίζει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχηρα; Καθὼς γέγραπται ὅτι «ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν» ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς». Ἄλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεσιῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὑψώματα οὔτε βάθος οὔτε τίς κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

vous πού ἀγαποῦν τὸν Θεό», προσθέτει ὁ ἅγιος Αὐγουστίνος. Γιατί, ὅπως ὁ ἴδιος ἀναφέρει, χάρη σ' αὐτὸ μετανοοῦν καὶ σώζονται.

Ἄδιάσπαστη σχέση Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου

Μέ αὐτές τίς διαπιστώσεις γίνεται φανερό ὅτι ἡ σχέση τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου γίνεται ἀδιάσπαστη καὶ ἡ κλήση βέβαιη. Γι' αὐτὸ κι ὁ Ἀπόστολος μᾶς λέει ὅτι ὅσους προώρισε νὰ τὸν ἀκολουθήσουν, αὐτούς καὶ κάλεσε. Ἐπειδὴ δὲ γνώριζε ἀπὸ πρὶν τὴν ἀγαθὴ τους προαίρεση καὶ εἶδε νὰ τὴν ἐκδηλώνουν στὴν πράξη, γι' αὐτὸ καὶ τοὺς δικαίῳνει. Τοὺς καλεῖ καὶ τοὺς δικαίῳνει. Καὶ σάν δίκαιοι ἔχουν τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ συμμετέχουν στὴ δόξα του, νὰ συνδοξάζονται. Ἐκεῖνος ἄλληλωσε εἶπε ὅτι θὰ δοξάσει ὅσους τὸν δοξάσουν μέ τὴ ζωὴ τους.

Αὐτὴ ἡ σχέση δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ ἀλλοιωθεῖ, οὔτε νὰ χωρίσει ποτὲ τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὸν Θεό. «Τί μπορεῖ νὰ μᾶς χωρίσει ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ;» διερωτᾶται ὁ Ἀπόστολος (Ρωμ. 8,35). Καὶ ἀπαριθμεῖ ὅ,τι θὰ μπορούσε νὰ διασπάσει αὐτὴ τὴ σχέση: ἡ θλίψη, ἡ στενοχώρια, ὁ διωγμὸς ἢ ἄλλος κίνδυνος.

Ὁ Χριστὸς σέ καμιά περίπτωση δὲν μᾶς ἐγκαταλείπει ἀπ' τὴ στιγμή πού βεβαιώσαμε τὴν κλήση μας μέ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς μας καὶ συνεχίζουμε νὰ ζοῦμε τὴν ἐμπειρία τῆς θείας δόξας. Μᾶς δίνει τὴ δύναμη ὄχι μόνο νὰ νικᾶμε τὴν κάθε θλίψη ἢ κίνδυνο ἢ διωγμὸ, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ ξεπερνᾶμε, ἀφοῦ τὰ δεχόμαστε

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδερφοί, γνωρίζομεν ὅτι δι' ἐκείνους πού ἀγαποῦν τόν Θεόν ὅλα συνεργοῦν διά κалόν, δι' ἐκείνους πού εἶναι καλεσμένοι σύμφωνα μέ τήν πρόθεσιν τοῦ Θεοῦ, διότι ἐκείνους πού προεγνώρισε, αὐτούς καί προώρισε νά γίνουν ὁμοίμορφοι πρός τήν εἰκόνα τοῦ Υἱοῦ του, ὥστε αὐτός νά εἶναι πρωτότοκος μεταξύ πολλῶν ἀδελφῶν. Ἐκείνους δέ πού προώρισε, αὐτούς καί ἐκάλεσε, καί ἐκείνους πού ἐκάλεσε, αὐτούς καί ἐδικαίωσε, ἐκείνους δέ πού ἐδικαίωσε, αὐτούς καί ἐδόξασε. Τί λοιπόν θά ποῦμε ἐπάνω σ' αὐτά; Ἐάν ὁ Θεός εἶναι μέ τό μέρος μας, ποίος μπορεῖ νά εἶναι ἐναντίον μας; Ἐκείνους πού δέν ἐφείσθη τόν δικόν του Υἱόν ἀλλά τόν παρέδωσε εἰς θάνατον πρός χάριν ὄλων μας, πῶς μαζί μ' αὐτόν δέν θά μᾶς χαρίσῃ τά πάντα; Ποιός θά κατηγορήσῃ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Θεοῦ; Ὁ Θεός τοὺς δικαιώνει. Ποιός θά καταδικάσῃ; Ὁ Χριστός εἶναι ἐκεῖνος πού ἐπέθανε, καί, ἀκόμη περισσότερο, ἀναστήθηκε, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τά δεξιά τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καί μεσιτεύει γιά μᾶς. Ποιός θά μᾶς χωρίσῃ ἀπό τήν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμός ἢ πείνα ἢ γύμνια ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; Καθώς εἶναι γραμμένον, «Πρός χάριν σου θανατωνόμεθα κάθε ἡμέραν· θεωρηθήκαμε σάν πρόβατα προωρισμένα διά σφαγὴν». Ἄλλ' εἰς ὅλα αὐτά εἴμεθα μέ τό παραπάνω νικηταί διά τοῦ Χριστοῦ πού μᾶς ἀγάπησε. Διότι εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζῶή, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαί, οὔτε δυνάμεις, τίποτε εἰς τό παρόν, τίποτε εἰς τό μέλλον, τίποτε εἰς τά ὕψη, τίποτε εἰς τά βάθη, κανένα ἄλλο δημιούργημα δέν θά μπορέσῃ νά μᾶς χωρίσῃ ἀπό τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποῖαν ἐδειξε διά τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

αὐτοπροαίρετα γιά τήν ἀγάπην Του, σημειώνει ὁ Μέγας Βασίλειος.

Ἄγαπητοί ἀδελφοί, ἀπ' τή στιγμὴ πού ἡ ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἔχει σταυρωθεῖ μέσα μας, ὅπως ὁμολογεῖ ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος, οὔτε αὐτός ὁ θάνατος δέν μπορεῖ νά μᾶς χωρίσει ἀπό τόν Θεό. Γιατί «γιά χάριν Σου θανατώνουμε τόν ἑαυτό μας καθημερινά» (Ρωμ. 8,36). Ἐπομένως, τίποτε σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ, οὔτε ἡ ἀπειλή τοῦ θανάτου, οὔτε ἄλλη δύναμη, μπορεῖ νά μᾶς στερήσει ἀπό τὴ δικαίωση ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, νά μᾶς ἀποσπάσει ἀπό τὴ συμμετοχὴ στὴ δόξα Του καί νά μειώσῃ τὸν σύνδεσμο τῆς ἀγάπης μαζί Του. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

1 Φεβρουαρίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΧΑΝΑΝΑΙΑΣ)
Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος, Περπετουάς μάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῇ.
Ἦχος: πλ. δ' – Ἐωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. ν' 28-39 – Εὐαγγέλιον: Μαθθ. ιε' 21-28.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Φεβρουαρίου, Τελώνου καί Φαρισαίου.
Ἀπόστολος: Β' Τιμ. γ' 10-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη' 10-14.

ΜΑΘΗΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

(Φιλοκαλικές Δοκιμές) Πρεσβυτέρου Μιχαήλ Σπ. Καρδαμάκν.
Σχήμα 14x21, σελίδες 443.

«Μαθητεία στήν όμορφιά σημαίνει δοκιμή ή δοκίμιο, περίπου μαρτύριο σημαίνει νά παιδευτοῦμε νά αναζητοῦμε καί νά βρίσκουμε τήν όμορφιά πού ὑπάρχει παντοῦ, νά συγκεντρώνουμε τή νήψη καί τήν προσοχή τῆς καρδιάς στήν ώραίότητα πού κρύβεται μέσα ή πίσω ἀπό τά πράγματα, νά διαλεγόμαστε ἀγαπητικῶς μ' αὐτήν, ὅταν διαρκῶς μᾶς καλεῖ σέ ὡδές πνευματικῶν ἀναβαθμῶν, σέ ήθος ἀληθῶς φιλοκαλικό, γιά νά συνυφαίνεται μέ τή στάση ή τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας. Εἶναι ὅλο αὐτό τό θαῦμα πού μέ κάνει νά αισθάνομαι περίπου ὡς ἀλλότριος στή δοκιμή μου νά κοινωνήσω τοῦ μυστικοῦ νοήματος τῆς όμορφιάς. Ὅλοι σχεδόν θεωροῦν, περίπου ἄχρηστο ή τουλάχιστον περίεργο, τό νά ὑποφέρει ἕνας Ἱερέας καί Θεολόγος γιά τήν όμορφιά, νά ἀναζητᾶ παντοῦ στήν Ἐκκλησία καί στή Δημιουργία τήν εἰκόνα τῆς».

*Ἀπό τό βιβλίο τοῦ ἀειμνήστου π. Μιχαήλ Καρδαμάκν, **Μαθητεία στήν Ὅμορφιά** (Φιλοκαλικές σελίδες), ἐκδ. τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.*

Ἀκοῦστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή **«Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ»**, Εἰδήσεις ἀπό τόν χώρο τοῦ Πολιτισμοῦ, Πολιτιστικές προτάσεις, Ρεπορτάζ καί ἀφιερῶματα γιά Πολιτιστικά θέματα. Μέ τήν δημοσιογράφο Κατερίνα Χουζούρη. Ἀπό Δευτέρα ἕως Παρασκευή στίς 15:00.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ή Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δήμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ή Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἱερωμένους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἑκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ **ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ** τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτοροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm